

Finansministeren (Strup): Samtlige Vædringsforflag eller rettere de 2 Vædringsforflag med Underænderingsforlaget til det ene gaar jo ud paa at indskrænke Lovens Virksomhed baade med Hensyn til den Størrelse af Tillæget, der herefter vilde kunne gives, og ogsaa med Hensyn til Tallet af dem, der overhovedet opnaa noget Tillæg. Disse Indskrænkninger findes jo i forskjelligt Maal, idet Vædringsforlaget under Nr. 1 vil nedbringe Maximum af Tillægene fra 400 Kr. til 168, Forlaget under Nr. 2 vil nedbringe det til 192 Kr. og Underænderingsforlaget til Nr. 2 til 240 Kr. Ogsaa med Hensyn til Tallet af dem, der ville opnaa en Forbedring gennem Forlaget, forholder det sig omtrent paa samme Maade med disse 3 Forflag. Efter Underænderingsforlaget ville kun de Embeds- og Bestillingsmænd blive udelukkede fra Lønningsforbedring, som derigennem ville opnaa over 4 400 Kr. Ved Vædringsforlaget Nr. 2 vil Grændsen staa ved 2 500 Kr. og ved Vædringsforlaget under Nr. 1 ved 2 000 Kr. Underænderingsforlaget vil ikke udelukke andre Embeds- og Bestillingsmænd uden Hensyn til Lønningen end dem, som ikke have fyldt 25 Aar. Forlaget under Nr. 2 vil endvidere udelukke dem, der ere indtraadte i Statens Tjeneste efter 31te April iaar, og Vædringsforlaget Nr. 1 vil udelukke Alle dem, der ere indtraadte deri efter 31te Marts 1875, og som ikke endnu have fyldt det 30te Aar. Da disse Vædringsforflag altsaa baade med Hensyn til Kvantiteten og Kællevidden af Tillæget staa i samme Forhold til hinanden paa de forskjellige Punkter, har jeg forsaavidt meget let ved at udtale mig om dem, idet det er en Selvfølge, at de Forflag, der ligge Regjeringen nærmest, ere de, som jeg mindst har Anledning til at modsætte mig eller fravaabe Thinget at vedtage. Jeg tror, Thinget kun vilde vise Billighed i passende Maade ved at vedtage Regjeringsforlaget usforandret, og det anbefaler jeg selvfølgelig principalt til det ærede Things Medlemmer, og Veien dertil er jo at stemme imod ethvert af de stillede Vædrings- og Underænderingsforflag. Det forholder sig fuldstændig rigtigt, som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) udtalte, at her ikke er noget Retkrav, men utvivlsomt er der et Billighedskrav, og det glæder mig at høre, at det ærede Medlem for sit Vedkommende

erkjender dette. Det forekommer mig, at, naar man kun partielt fyldestgjør et Billighedskrav, nemlig kun ligeoverfor enkelte Mænd, vil det let kunne blive opfattet som en ligefrem Uretfærdighed af den, hvem man ikke strækker sin Billighed til. Det forekommer mig altsaa, at man maa være noget betænkkelig ved at vise en saadan partiel Billighed eller kun partielt at fyldestgjøre et Billighedskrav, som rettes til En fra Mange, og jeg ser ikke rettere, end at man ved at affære saa Mange fra Delagtighed i Lønningsforbedringen, som Forlagene under Nr. 1 og 2 gjøre, ikke vil kunne undgaa, at den Fyldestgjørelse af et Billighedskrav vil af Mange blive opfattet som en Uretfærdighed. Det ærede Medlem for Solbæk Amts 3die Valgkreds (Zauber) mindebe mig om, at jeg havde erkjendt, at der for Dieblisset ikke kunde være Tale om en Dyrtdstilstand. Det vedkender jeg mig at have udtalt, og jeg har den Mening fremdeles. Det staaer for mig saaledes, at man unulig kan ved Dyrtd betegne en vedvarende Forbyrning af Livet. Ved Dyrtd forstaaer man efter min Opfattelse en forbigaaende Forbyrrelse og ikke en saadan vedvarende, varig Forbyrrelse som den, vi have oplevet Aar efter Aar, man kunde vel gjerne sige Mennefsalder efter Mennefsalder, og som jo i Virkeligheden kun er et Udtryk for Metallernes mindre Værdi i Forhold til de Gjenstande, for hvis Værdi de ere blevne en Maalestof. Ved Siden af at erkjende, at man nu paa en vis Maade ikke ret vel kan tale om Dyrtd, har jeg stadig hævdet, at Embedsmændene have et Krav paa en Forbedring af deres Lønninger, idet deres Lønninger ingenlunde nu tillade dem at indtage den samme Stilling, som de indtogte tidligere. Jeg har ved Lønningslovenes Fremsettelse for Thinget udtalt som min Mening, at Embedsmændene med fuldstøie have kunnet vente, at Revisionen af Lønningslovene efter de befalede 10 Aars Forløb maatte føre til en Lønningsforbedring for dem, og jeg spøiede til ved Fremsettelsen, at, naar Revisionen ikke blev tilendebragt til den Tid, som de paagjældende Lønningslove havde bebudet, var det ikke mere end rimeligt, at man paa anden Maade holdt Embedsmændene fladesløse for deres derved skuffede Forventninger. Da jeg altsaa ikke villet urgere Nødvendigheden af at bevilge nye Dyrtdstillag, har jeg med ikke mindre Styrke hævdet Nødvendigheden af at forbedre Embedsmændenes Lønninger. Jeg tror alt-